

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות המדינה,

המחלקה הכלכלית

מרחוב הסורג 1, ירושלים

טלפון: 02-5693939; פקס: 02-6467841

- נגד -

הנאשמים:

1. טלי קידר, ילידת 1973

באמצעות ב"כ עוה"ד עמית חדד

ד"ר י. וינרוט ושות', משרד עורכי דין

מרחוב ויצמן 14 (מרכז ויצמן), תל אביב 34239

טל': 03-7181111, פקס': 03-7181112

2. רונן משה, יליד 1977

באמצעות ב"כ עוה"ד גד זילברשלג ו/ או ירון לונדון

מרחוב שדרות שאול המלך 8, תל אביב 6473307

טל': 03-5103131, פקס': 03-5103136

כתב אישום

חלק כללי

הנאשמים

1. בתקופה הרלוונטית, החל משנת 2009 ועד לחודש אפריל 2013, שימשה הנאשמת יועצת בכירה לשר התיירות, סטס מסז'ניקוב. החל מחודש אפריל 2013 ועד חודש ספטמבר 2014 שימשה הנאשמת יועצת בכירה לשר החקלאות, יאיר שמיר. מכוח האמור לעיל, היתה הנאשמת עובדת ציבור כהגדרת המונח בסעיף 34כד (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. בתקופת עבודתה במשרד החקלאות היתה הנאשמת מקורבת למנכ"ל המשרד, רמי כהן (להלן: "רמי כהן"). הנאשמת נהנתה מרמת אמון גבוהה וממעמד רם והייתה דמות דומיננטית במשרד.
3. בשנים 2010-2014 עסק הנאשם במתן ייעוץ אסטרטגי, ניהול משברים דוברות ותקשורת. קודם לכן בשנים 2004-2009 שימש הנאשם כיועץ תקשורת לשורה של שרים בממשלות ישראל.
4. בתאריך 9.8.2009, לאחר שפרש מהשירות הממשלתי, הקים הנאשם את חברת "רונון משה יועצים" בע"מ ח.פ. 51430669 (להלן: "חברת רונון משה"). הנאשם החזיק ב 100% ממניות החברה והיה מנהלה היחיד. מיום הקמתה, עסקה החברה במתן שירותי ייעוץ אסטרטגי, ניהול משברים, דוברות ותקשורת.
5. בתאריך 10.02.2010 הוקמה חברת TOGETHER שירותי לובינג בע"מ (להלן: "TOGETHER"), חברה למתן יעוץ בנושאים של תקשורת, ניהול משברים, יחסי ציבור ודוברות. מיום הקמת החברה החזיקה "רונון משה יועצים" בע"מ ב 40% ממניותיה וחברת אדלר חומסקי החזיקה ב 60% ממניותיה. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה הנאשם מנכ"ל החברה בשכר.
6. הנאשמים הכירו זה את זה במהלך עבודתם בכנסת. היכרותם החלה עוד קודם לעבודתה של הנאשמת במשרד התיירות.

רקע לאישומים 1 ו - 2 : "דקה לשמונה"

7. חברת גריי קונטנט הוקמה בחודש מרץ 2007. מיום הקמתה עסקה החברה בשיווק תוכן מוצרים בטלוויזיה ובמדיות ייחודיות (להלן: "גריי קונטנט"). בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החזיקה חברת אדלר חומסקי ב 85% ממניותיה וביתר המניות החזיק רמי רושקוביץ, מנכ"ל החברה.
8. בשנת 2010 רכשה גריי קונטנט מערוצי הטלוויזיה 1 ו 10 וכן מזכייניות ערוץ 2, את דקת השידור הצמודה למהדורת החדשות המרכזית המשודרת בשעה 20:00. במסגרת דקת שידור זו הפיקה גריי קונטנט פינה ייחודית, בעלת אופי לאומי, קהילתי והסברתי, באורך של דקה אחת, בעבור לקוחות ציבוריים, בין היתר משרדי ממשלה, הפונה לקהל הרחב. הפינה כונתה "דקה לשמונה".
9. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, נתן הנאשם לגריי קונטנט שירותי יעוץ, גיבוש אסטרטגיה, והתווית דרך בקשר ל"דקה לשמונה" כמו כן איתר בעבורה גופים ממשלתיים רלוונטיים ורתם אותם לפרסום תכנים ברצועת השידור של "דקה לשמונה".
10. אמנון ליברמן (להלן: "ליברמן") שימש החל מחודש אפריל 2009 ועד לחודש מרץ 2013 יועץ התקשורת של שר התיירות, סטס מסז'ניקוב. החל מחודש מרץ 2013 שימש ליברמן

כיועץ התקשורת של שר החקלאות, יאיר שמיר. מכוח האמור לעיל, היה ליברמן "עובד ציבור" כהגדרת המונח בחוק.

11. היכרותם של הנאשמת וליברמן החלה בשנת 2009, עם כניסתו של ליברמן למשרד התיירות. במהלך שנת 2010 התהדקו יחסיהם והפכו קרובים ביותר.

12. היכרותם של הנאשם וליברמן החלה בשנת 2006 כאשר היה הנאשם דוברו של השר בנימין פואד בן אליעזר ז"ל. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשם וליברמן ביחסי חברות קרובים.

13. מתוקף תפקידם, היו הנאשמת וליברמן, בעלי יכולת השפעה, בין במישרין ובין בעקיפין, על קידום האינטרסים הכלכליים של הנאשם וכן על שמירתם של אינטרסים אלה.

14. כמפורט באישומים 1 ו 2, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, קידם הנאשם את האינטרסים הכלכליים שלו בקשר עם "דקה לשמונה", הן במשרד התיירות והן במשרד החקלאות, באמצעות מתן שוחד לליברמן לנאשמת ולרמי כהן בעד פעולות הקשורות בתפקידם.

15. כמפורט באישום 2, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ניצלה הנאשמת, עובדת ציבור, את מעמדה במשרד החקלאות, ביקשה שוחד מהנאשם, עבורה ועבור רמי כהן ולקחה שוחד כאמור ממנו, בעד פעולות שהיו קשורות בתפקידה, בקשר עם "דקה לשמונה".

עובדות החלק הכללי מהוות חלק בלתי נפרד מהאישומים בכתב אישום זה.

אישום 1: משרד התיירות - "דקה לשמונה"

נגד הנאשם בלבד

א. העובדות:

16. כאמור בחלק הכללי, החל מחודש אפריל 2009 ועד לחודש מרץ 2013 שימש ליברמן יועץ התקשורת של שר התיירות, סטס מסז'ניקוב.
17. במהלך תקופת עבודתו במשרד התיירות היה ליברמן מקורב מאוד לשר התיירות. הוא נהנה מקרבה ויחסי אמון שהתחזקו במהלך עבודתם המשותפת.
18. ביום 5.11.2009 במהלך כנס התיירות בהרצליה, הוצגה התכנית האסטרטגית התלת - שנתית של משרד התיירות. במסגרת התכנית נקבע יעד מרכזי של הגדלת מספר התיירים בארץ בכמיליון. לאחר הכנס החל משרד התיירות בהליך של שיווק ישראל כאתר תיירותי אטרקטיבי.
19. בסמוך לאחר הכנס, ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שוחח הנאשם עם ליברמן בטלפון והציע לו לרתום את משרד התיירות לפרסם תכניו ב"דקה לשמונה". הנאשם הבטיח לליברמן שייתן לו מתת בעד פעולותיו.
20. פנייתו של הנאשם לליברמן נעשתה בתחילת הדרך של "דקה לשמונה", טרם עשה משרד ממשלתי כלשהו שימוש בפלטפורמה זו.
21. הנאשם פנה לליברמן בהצעה כאמור בסעיף 19 לעיל, ביודעו כי ליברמן הוא יועץ התקשורת של שר התיירות וכי ביכולתו לסייע לנאשם לרתום את משרד התיירות לפרסם תכניו ב"דקה לשמונה".
22. הנאשם ביקש לקדם את האינטרסים הכלכליים שלו באמצעות הבטחת שוחד לליברמן.
23. בהמשך להבטחת המתת, כאמור בסעיף 19 לעיל, העביר ליברמן לשר התיירות הצעה, מטעמה של גריי קונטנט, להפיק תכנים של משרד התיירות ולשדרם ב"דקה לשמונה" (להלן: "ההצעה").
24. במועד מאוחר לכך, נפגשו הנאשם, ליברמן ושר התיירות בקפה דיזינגוף 99 בתל אביב ודנו בתכנים של משרד התיירות שישודרו ב"דקה לשמונה". כמו כן, דנו ביתרונות הטמונים בשימוש בפלטפורמה זו.
25. לאחר החלטתו העקרונית של שר התיירות לקבל את הצעת גריי קונטנט, השקיע ליברמן מאמץ ניכר מנת להוציא לפועל את שיתוף הפעולה.
26. ביום 29.8.2010 נכרת הסכם "שיתוף פעולה בטלויזיה" בין גריי קונטנט מצד אחד ולשכת הפרסום הממשלתית (להלן: "לפ"מ"), בעבור משרד התיירות, מהצד השני. על פי ההסכם, גריי קונטנט תפיק תכנים בעבור משרד התיירות ותשדר אותם ב"דקה לשמונה" וכן תפיק ותשדר פינת תיירות קבועה במסגרת תכנית טלוויזיה. בתמורה לכך תשלם לפ"מ לגריי קונטנט סכום של 4,000,000 ₪ + מע"מ.

27. הנאשם קיבל מגריי קונטנט סך של 300,000 ₪ בתמורה לתקציב שהשיג ממשרד התיירות לפרסום ב"דקה לשמונה".
28. משרד התיירות היה המשרד הממשלתי הראשון שפרסם תכניו ב"דקה לשמונה" וכך נסללה הדרך לפרסום תכנים של משרדי ממשלה אחרים בפינה זו.
29. בסמוך לאחר שהחלו שידורי משרד התיירות ב"דקה לשמונה", ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה הנאשם לליברמן וביקש לתת לו את המתת בעד פעולותיו, כפי שהבטיח לו בראשית הדרך.
30. על מנת להסוות את מתן טובת ההנאה, הסכימו ליברמן והנאשם כי את המתת ייתן הנאשם לליברמן, דרך איתי פנקס (להלן: "פנקס"), חברו של ליברמן.
31. במועדים הרלוונטיים לאישום זה, עבד פנקס בחברת "דרך פוריה" בע"מ, חברה למתן יעוץ בנושאי תשתיות, שהיתה בבעלות בן זוגו של פנקס.
32. מתן השוחד והסוואתו נעשו כמפורט להלן:
- א. הנאשם העביר לפנקס צ'ק של חברת TOGETHER לפקודת "דרך פוריה" בע"מ על סך 24,360 ₪.
- ב. ביום 21.3.2012 הוצאה חשבונית של חברת "דרך פוריה" בע"מ לחברת TOGETHER על הסכום הנ"ל.
- ג. הצ'ק הנ"ל שרשם הנאשם לפקודת "דרך פוריה" נחזה להיות תשלום בעבור שירותי יעוץ שקיבלה, לכאורה, חברת TOGETHER מאת חברת "דרך פוריה".
- ד. הסכום ששילם הנאשם בצ'ק לפקודת "דרך פוריה" סגר למעשה חוב פתוח של ליברמן לפנקס.
33. במעשיו המתוארים לעיל, נתן הנאשם לליברמן מתת, בעד פעולות הקשורות בתפקידו, כיועץ התקשורת של שר התיירות. זאת, על מנת שליברמן יסייע לו לרתום את משרד התיירות לפרסום תכניו ב"דקה לשמונה".
34. במעשיו המתוארים לעיל, נתן הנאשם שוחד לעובד ציבור, בעד פעולות הקשורות בתפקידו.
35. במעשיו המתוארים לעיל, עשה הנאשם פעולה ברכוש אסור, על מנת להסוות את היות הרכוש שוחד לעובד ציבור.
- ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:**
36. מתן שוחד - עבירה לפי סעיף 291 לחוק.
37. הלבנת הון - עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000.

אישום 2: משרד החקלאות - דקה לשמונה

נגד שני הנאשמים

א. העובדות:

38. כאמור בחלק הכללי, החל מחודש אפריל 2013 שימשה הנאשמת יועצת בכירה לשר החקלאות. בתקופת עבודתה במשרד החקלאות, הייתה הנאשמת מקורבת למנכ"ל המשרד רמי כהן.
39. חודשים ספורים לאחר כניסתו של ליברמן לתפקידו במשרד החקלאות, ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה הנאשם לליברמן והציע לו לרתום את משרד החקלאות לפרסם תכניו ב"דקה לשמונה", כפי שעשה ליברמן במשרד התיירות, בתקופת עבודתו שם.
40. ליברמן אמר לנאשם כי בעד פעולותיו, יצטרך הנאשם לשלם לו סכום גבוה יותר מזה ששילם לו במשרד התיירות. זאת, בשל הצורך לשכנע את מנכ"ל המשרד, רמי כהן, לפרסם תכנים של משרד החקלאות ב"דקה לשמונה".
41. לאחר המתואר לעיל, פנה ליברמן לנאשמת ועדכן אותה בדבר הצעתו של הנאשם. זאת, בסוברו כי יזדקק לה על מנת לרתום את רמי כהן, לפרסם תכנים של משרד החקלאות, ב"דקה לשמונה".
42. במועד מאוחר יותר, שאינו ידוע במדויק למאשימה, נפגשו ליברמן, הנאשמת והנאשם בביתו של ליברמן ודנו על גובה המתת שיהיה על הנאשם להעביר לליברמן, לנאשם ולרמי כהן ועל חלוקתו. השלושה הסכימו כי הסכום שישלם הנאשם לשלושה, בעד פעולותיהם, יהיה במזומן, וכי גודלו יקבע לפי סכום התקציב אותו יצליחו להשיג ממשרד החקלאות בעבור הפרסום.
43. בהמשך להסכמה ביניהם, כאמור בסעיף 42 לעיל, פעלו הנאשמת וליברמן על מנת לרתום את הגורמים הרלוונטיים במשרד החקלאות לפרסם במסגרת "דקה לשמונה" וכן השפיעו על התקציב שהוקצה לפרסום.
44. ביום 31.12.2013 נכרת הסכם "שיתוף פעולה בטלויזיה" בין חברת גריי קונטנט מצד אחד לבין לפ"מ בעבור משרד החקלאות מהצד השני. על פי ההסכם, גריי קונטנט תפיק תכנים בעבור משרד החקלאות ותשדר אותם במסגרת "דקה לשמונה". בתמורה לכך, תשלם לפ"מ לחברת גריי קונטנט סכום של 2,292,500 ₪ + מע"מ.
45. הנאשם קיבל מחברת מגריי קונטנט סך של 360,000 ₪ בתמורה לתקציב שהשיג ממשרד החקלאות לפרסום ב"דקה לשמונה".
46. עם חתימת ההסכם ביקשו ליברמן והנאשמת מהנאשם את המתת, עליו הוסכם מלכתחילה. בהתאם למוסכם, אמור היה הנאשם לשלם להם ולרמי כהן סכום של 90,000 ₪ בעד פעולותיהם.

47. הנאשם העביר את המתת לליברמן ולנאשמת כדלקמן :
- א. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בצהרי יום חמישי, נפגשו הנאשם וליברמן במשרדו של הנאשם והנאשם נתן לליברמן 30 אלף ₪ בשטרות של 200 ש"ח, במעטפה. ליברמן לקח את הכסף למשרדה של הנאשמת ושם חילקו הנאשמת וליברמן את הכסף ביניהם.
- ב. שבועות ספורים לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נפגש הנאשם עם ליברמן ונתן לו 24 אלף ₪ במזומן. בסמוך לאחר מכן כך העביר ליברמן לנאשמת את חלקה.
48. הנאשמת וליברמן הפעילו לחצים על הנאשם כדי שיתן להם את יתרת הסכום, עליו הוסכם מלכתחילה. אולם, הנאשם לא העביר להם את יתרת הכסף.
49. הנאשם פנה לליברמן כאמור בסעיף 39 לעיל, בידעו כי ליברמן הוא יועץ התקשורת של שר החקלאות וכי ביכולתו לסייע לו לרתום את משרד החקלאות לפרסם תכניו ב"דקה לשמונה".
50. הנאשם נתן לליברמן ולנאשמת את המתת בידעו כי הם ורמי כהן הם עובדי ציבור וכי יש להם, במסגרת תפקידם במשרד החקלאות, את היכולת להשפיע על האינטרסים הכלכליים שלו בקשר עם "דקה לשמונה".
51. הנאשם נתן לליברמן לנאשמת ולרמי כהן את המתת במטרה לקדם את האינטרסים הכלכליים שלו, בקשר עם "דקה לשמונה", ולכל הפחות לשמר אותם.
52. במעשיו המתוארים לעיל, נתן הנאשם שוחד לעובדי ציבור, בעד פעולות הקשורות בתפקידם.
53. במעשיה המתוארים לעיל, הנאשמת, עובדת ציבור, ביקשה שוחד מהנאשם, בעד פעולות הקשורות בתפקידה כיועצת לשר החקלאות.
54. במעשיה המתוארים לעיל, הנאשמת, עובדת ציבור, ביקשה שוחד מהנאשם בתמורה למאמציה להשיג תקציב לטובת פרסום תכני המשרד ב"דקה לשמונה" ובתמורה לקידום האינטרסים הכלכליים שלו בקשר עם "דקה לשמונה".
55. במעשיה המתוארים לעיל, לקחה הנאשמת שוחד מהנאשם, בעד פעולות הקשורות בתפקידה.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים :

56. לקיחת שוחד - עבירה לפי סעיף 290 לחוק, בצירוף סעיף 294(א) לחוק. (הנאשמת)
57. מתן שוחד - עבירה לפי סעיף 291 לחוק. (הנאשם)

אישום 3: בקשת שוחד בקשר עם דו"ח הביקורת בענין "הים הנסוג"

נגד הנאשמת בלבד

58. המועצה האזורית מגילות (להלן בכתב אישום זה: "המועצה") שוכנת לחופו הצפוני של ים המלח וכוללת את היישובים: בית הערבה, ורד יריחו, אלמוג, קלי"ה, אבנת ומצפה שלם.
59. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, עמד בראש המועצה מרדכי (מוצי) דהמן (להלן: "דהמן").
60. פרויקט "הנגשת הים הנסוג" הוא פרויקט של משרד התיירות שמטרתו הייתה לסייע בהסדרת הגישה לחופי ים המלח, בחלקו הצפוני, בעקבות ירידתו המואצת של מפלס ים המלח ונסיגת קו החוף שלו (להלן: "הפרויקט").
61. הפרויקט התפרש על שטח הנמצא ברובו בתחום השטח של המועצה.
62. בחודש אוקטובר 2012, נוכח אי סדרים שמצא בחשבונות, החל חשב משרד התיירות דאז, מיכאל הלוי (להלן: "הלוי"), לבחון את התנהלות הפרויקט, שבוצע על ידי המועצה והחברה הממשלתית לתיירות (להלן: "חמ"ת"), ובמימון משרד התיירות.
63. ביום 21.2.2013 הזמין הלוי את משרד רו"ח שמידט, בן-צבי, נוקראי ושות' (להלן: "המשרד") לערוך בדיקה מקיפה ומעמיקה של הפרויקט.
64. בחודש יוני 2013 הגיש המשרד להלוי את דו"ח הביקורת הסופי בנוגע לפרויקט. (להלן: "דו"ח הביקורת").
65. דו"ח הביקורת פירט שורה של ממצאים חמורים הנוגעים להתנהלותן של משרד התיירות, חמ"ת והמועצה. במסגרת דוח הביקורת פורטו, בין היתר, פגמים בהליך ההתקשרות של המועצה עם הקבלן, קשיים באיסוף המסמכים מהמועצה, חשד למצגי שווא מצד המועצה ועוד.
66. ביום 17.9.2013, במהלך סיור של אנשי מפלגת "ישראל ביתנו" והחטיבה להתיישבות בהרודיון, בהיותה יועצת בכירה לשר החקלאות, ניגשה הנאשמת לדהמן וביקשה ממנו 300,000 ₪ בתמורה לסגירת דו"ח הביקורת.
67. הנאשמת ציינה בפני דהמן, כי לרמי כהן, מנכ"ל משרד החקלאות, יש את הקשרים הנחוצים כדי "לסגור" את דו"ח הביקורת הן במשרד מבקר המדינה והן במשרד התיירות, כך שלא יהיה לו זכר.
68. בסמוך לאותו היום פנה דהמן לישראל יהושע וסיפר לו על ההצעה שהציעה לו הנאשמת כמפורט בסעיפים 66, 67 לעיל. יהושע אמר לדהמן כי יש מי שמטפל בסגירת הדו"ח ושאינו צורך להכניס עוד גורמים לעניין.

69. בחלוף חודשים ספורים, במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך פגישה של הנאשמת עם דהמן, במשרדי מועצת מגילות, דרשה ממנו שוב הנאשמת סך של 300,000 ₪ - במזומן - בתמורה לסגירת דו"ח הביקורת.
70. במהלך אותה פגישה, ציינה הנאשמת בפני דהמן, כי הזמן לסגור את הדו"ח הולך ואוזל וכי דהמן יסתבך היות ולא ניתן יהיה עוד לטפל בכך.
71. דהמן לא נענה לבקשתה של הנאשמת ולא נתן לה את שביקשה.
72. במעשיה המתוארים לעיל, בהיותה עובדת ציבור, ניצלה הנאשמת את מעמדה במשרד החקלאות וביקשה שוחד מדהמן בעד פעולות הקשורות בתפקידה בקשר עם דו"ח הביקורת.
73. אף שלא נענתה, דינה של הנאשמת, על פי החוק, כמי שלקחה שוחד.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמת הנאשמת:

74. לקיחת שוחד - עבירה לפי סעיף 290 לחוק בצירוף סעיף 294(א) לחוק.

אישום 4 : דרישה לקבל אחוזים מתקציב הניקוז של מועצת מגילות

נגד הנאשמת בלבד

א. העובדות:

75. בשנת 2014 היה אמור משרד החקלאות להעביר למועצה תקציב של 3 מיליון ₪ להסדרת הניקוז בנחלים (להלן: "תקציב הניקוז").
76. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בסוף שנת 2013 וראשיתה של שנת 2014, בהיותה יועצת בכירה לשר החקלאות, יצרה הנאשמת קשר טלפוני עם דהמן וביקשה להפגש עימו.
77. בהמשך לשיחה זו נפגשו הנאשמת, דהמן וישראל יהושוע, ביום שישי בבוקר, בבית קפה במושב אורה.
78. במהלך פגישה זו, אמרה הנאשמת לדהמן, כי בתמורה להעברת תקציב הניקוז למועצה, יהיה עליו לשלם לה סך של 5% מתקציב הניקוז, במזומן. הנאשמת אמרה לדהמן שהיא דורשת את הכסף בשם מנכ"ל משרד החקלאות, רמי כהן.
79. במסגרת אותה ישיבה דרשה הנאשמת מדהמן להעביר לה תוך שבוע סכום של 50,000 ₪ מתוך סכום של 150,000 ₪, המהווים 5% מסך התקציב.
80. דהמן נתן לנאשמת הסכמה עקרונית להעביר את הכסף אותו דרשה, ובתנאי שיקבל קודם את תקציב הניקוז.
81. בתקופה שלאחר מכן, ובמועד שאינו ידוע במדויק, יצר כהן קשר עם דהמן ואמר כי הוא דואג להעביר את תקציב הניקוז למועצה. גם הנאשמת יצרה איתו קשר מספר פעמים.
82. בהמשך לכך, במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך פגישה של הנאשמת עם דהמן, במשרדי מועצת מגילות, דרשה הנאשמת מדהמן שוב 5% מתקציב הניקוז.
83. עד לחודש אפריל 2014 לא עבר תקציב הניקוז למועצה ודהמן לא העביר כסף לנאשמת.
84. במעשיה המתוארים לעיל, הנאשמת, בהיותה עובדת ציבור, ניצלה את מעמדה במשרד החקלאות וביקשה שוחד מדהמן, בעד פעולות הקשורות בתפקידה אשר נגעו לקידום העברת תקציב הניקוז מאת משרד החקלאות דרך המנהל האזרחי למועצה.
85. אף שלא נענתה, דינה של הנאשמת על פי החוק, כמי שלקחה שוחד.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמת הנאשמת:

86. לקיחת שוחד - עבירה לפי סעיף 290 לחוק בצירוף סעיף 294(א) לחוק.

פל"א 91849/15 (שני הנאשמים)

פל"א 128625/15 (הנאשמת)

מס' תיק פרקליטות:

ב' כסלו תשע"ח

20 נובמבר 2017

ענבל לוי

סגנית בכירה א' במחלקה הכלכלית
בפרקליטות המדינה

ד"ר מאור אבן חן

סגן מנהל המחלקה הכלכלית
בפרקליטות המדינה

הודעה לבית המשפט

בהתאם לסעיף 15 ו-15א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מודיעה המאשימה בזאת, כי במידה ויורשעו הנאשמים, היא תעתור למאסר בפועל ביחס אליהם.

הודעה לנאשמים

הנאשמים יכולים לבקש שימונה להם סגור ציבורי אם מתקיים בהם אחד מהתנאים לזכאות נאשם לייצוג, המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסגוריה הציבורית, תשנ"ו-1985.